

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 15-08-44503 מדינת ישראל נ' שליסל (עציר)

בפני כבוד השופטת נאוה בן-אור
כבוד השופט רפאל יעקובי
כבוד השופט ארנון דראל

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), עו"ד אשרת שוהם

נגד

הנאשם

ישי שליסל (עציר)

הסנגוריה הציבורית, עו"ד זכריה שנקולבסקי

גזר דין

חודש ימים בלבד חלף מעת ששחרר הנאשם ממאסרו בגין הרשעתו, בשנת 2006, בעבירות של ניסיון לרצח, חבלה בכוונה מחמירה וחבלה ברשלנות, ועד שביצע את המעשים בהם הורשע עתה: רצח בכוונה תחילה, ששה ניסיונות רצח ופציעה בנסיבות מחמירות. המאסר שגזר עליו בשעתו, בן 10 שנים, רוצה על ידו במלואו. הנאשם לא זכה לשחרור מוקדם, בשל מסוכנותו הרבה.

הרשעתו הקודמת נסבה על אירועי מצעד הגאווה שהתקיים בירושלים ביוני 2005. גם אז נטל הנאשם סכין והגיע במיוחד לאזור המצעד, התפרץ אל בין הצועדים ודקר שלושה מהם. בית המשפט המחוזי (כבוד השופטים צ' סגל, סגן נשיא, י' נועם ור' כרמל), אמר בגזר דינו את הדברים הבאים:

"בכל הנוגע לאירועים נשוא כתב האישום, לא פעל הנאשם כאדם 'עדין נפש' שדרכיו 'דרכי נועם'. בהגיעו לתהלוכה, היה הנאשם נחוש בדעתו שלא לאפשר את המשך התנהלותה ולמנוע את סיומה בשלום. מעשיו, שבאו בעקבות כך, לא באו מתוך אהבת האל אלא מתוך שנאת האדם והם נבעו מתוך קנאות עיוורת שאינה מסוגלת

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 15-08-44503 מדינת ישראל נ' שליסל (עציר)

להבחין באחר. בשם אמונתו הדתית עצם הנאשם את עיניו ואטם את אוזניו בכל מה שנוגע וחשוב לכבודם ולגופם של אחרים אשר דעתם אינה כדעתו, אורח חייהם אינו כאורח חייו והשקפת עולמם שונה. כל אשר הפגין הנאשם היה שנאה ואטימות לב. הנאשם קם באלימות ובפנאטיות לפגוע בגופם ובנפשם של בני אדם ובמעשיו אלו גילה ארס ולא חסד, ונפש אטומה לכל דעה שונה ולכבוד האדם באשר הוא אדם" (פסקה 6 לגזר הדין בתפ"ח (י-ם) 843/05 מדינת ישראל נ' ישי שליסל (8.2.2006)).

עברו השנים. שהייתו הממושכת של הנאשם בכלא מבלי שזכה לחופשה ומבלי שזכה לשחרור מוקדם, לא גרמה לו להרהר בדרכיו ולהפנים את המילים הנכוחות שצוטטו לעיל. קנאותו החשוכה, האוטמת אותו מראות בני אדם לנגד עיניו, המשיכה והדריכה אותו בפעולותיו, בהן החל ימים ספורים לאחר שחרורו מן המאסר. עמדנו בהכרעת דינו על הנחישות המצמררת בה השיב הנאשם לשאלות עיתונאי שריאיין אותו כשבועיים לאחר שחרורו. במהלך אותו ריאיון אמר כי אינו חושב שעשה מעשה "לא נכון" בגינו הורשע בשנת 2006; כי במלחמות צריך לגלות "דבקות במטרה"; כי הוא "הולך עם זה עד הסוף"; כי את המצעד צריך לעצור ואם יש צורך בכך גם בכוח.

תיארנו בהכרעת הדין כיצד התכונן הנאשם בקור רוח לקראת מצעד הגאווה שהתקיים ב-30.7.2015, התנהל התנהלות שגרתית בבוקרו של יום, רכש סכין ושם פעמיו לעבר המצעד. דברי ידידו, שפגש בו באקראי כשעתיים לפני תחילת המצעד ואשר ביקש להניאו מללכת לזירת המצעד, נפלו על אוזניים ערלות. אותו ידיד תיאר את הנאשם כמי שמראה פניו כתמול שלשום והוא לא חש במשהו מיוחד בהתנהלותו. הזדמנות נוספת שהייתה לו לשקול מחדש את תכניותיו הנפשעות, בדמות השוטר ש עצרה אותו מלהיכנס לתוואי המצעד מן המקום הראשון בו ניסה לעשות כן, אף היא לא נוצלה על ידו.

עדי הראיה חזרו כולם על התיאור המצמרר של הנאשם, המניף את ידו פעם אחר פעם ודוקר בסכין את מי שנקרה על דרכו. הכל בשקט, במהירות, בנחישות ומבלי לעצור לרגע.

גם לאחר מכן, כשנעצר, לא הביע כל רגש והסביר כי "מי שנלחם נגד הקדוש ברוך הוא לא יכול לבוא בתלונות". וכן אמר לאחות הפסיכיאטרית במהלך ההסתכלות, כי "לא יכול להגיד שאני מצטער" ולשאלה אם משמעות דבריו היא שיעשה זאת שוב השיב "אני לא אומר לא או כן, נראה". לשאלה נוספת של האחות, האם לא למד לקח מן הפעם הקודמת, השיב בצחוק

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 15-08-44503 מדינת ישראל נ' שליסל (עציר)

שלא היה לו רע בכלא וכי רק חסרה בו הצמחייה הירוקה שיש בבית החולים. עוד אמר לאחות, במענה לשאלתה האם תכנן את הרצח מראש, ש"כל הזמן אני חושב על זה" ולשאלתה האם בחר במי לפגוע השיב "לא, בפריצה הראשונה שיכולתי להיכנס נכנסתי ולא היה משנה מי".

לפנינו, אפוא, אדם שאינו רואה אדם לנגד עיניו. אדם אכזרי. אדם מסוכן וחסר לב. אדם שיהדות של דרכי נועם, שיהדות שנתבונה שלום, שיהדות המלמדת כי חביב אדם – כל אדם – שנברא בצלם, זרה להווייתו. אדם הרואה עצמו "ממית ומחייה" בשם עקרונות שהוא מינה עצמו לאוכפם.

האדם המסוכן הזה, אינו יכול עוד שיתבונן ברחובות ירושלים ובכל מקום אחר.

בימי החופש המועטים בין מאסר למאסר, קיפד הנאשם את חייה של נערה צעירה ותאבת חיים, שירה בנקי ז"ל, שהייתה כבת 16 במוותה. הנאשם שפך דם נקיים ברשעות שאין כדוגמתה. והלא דבר לא היה לו עם שירה הצעירה, השמחה והיפה. הוא לא ראה בה אדם וכלל לא היה אכפת לו מי יהיה זה שיפגוש את המאכלת שינעץ בגופו. הנאשם נטל את חייה של שירה. הנאשם המיט אסון על משפחתה. הנאשם פגע בחברה כולה, בחברה הרוצה לחיות בחברה שוחרת חופש, בחברה שהערכים המאגדים אותה הם ערכי מוסר שלובים, יהודיים ודמוקרטיים.

את שירה רצח הנאשם. את שלי בר ניסח לרצוח ולא הצליח להגיע עדיה, שכן שוטר הפיל אותו. את ירדן נוי, את כפיר גיל, את נועם אייל, את יעל בלקין ואת שגיב סטקולשציק דקר, בניסיון לרצוח, ולחלקם גרם פציעות של ממש. כן פצע את נוגה כהן. לבית המשפט הוגשו תסקירי נפגעי עבירה לגבי מספר נפגעים. התסקירים מבטאים את תחושת הפגיעה שלהם בביטחונם האישי ואת הצלקות הנפשיות הקשות שהותירו בהם מעשי הנאשם. התסקירים אך מחזקים את התרשמויותינו שלנו מעדויותיהם של נפגעי העבירה לפנינו. הפגיעות אותה ביטאו הייתה כואבת ועמוקה. כך תאר אחד הנפגעים הצפה רגשית של תחושות קשות מילדותו, תחושות של השפלה, בדידות והשתקה בשל זהותו המינית. אותו נפגע חש כעס על המדינה שכשלה לא רק בהגנה עליו אלא גם בחינוך לסובלנות כלפי השונה ולהכרה בזכויות אנושיות בסיסיות לכל אדם באשר הוא אדם. נפגע אחר תאר תחושה קשה בשל "הקלות הבלתי נסבלת של הרוע", של פגיעה בהשקפת עולם אופטימית ובתמימות הטבעית שליוותה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 15-08-44503 מדינת ישראל נ' שליסל (עציר)

אותו עד לאירוע ושל פגיעה באמון המלא בסובבים אותו ובטוהר כוונותיהם. נפגע שלישי תאר פגיעה מורכבת בתפקוד, הן בתחום הלימודי והן בהתנהלות היומיומית, מצב רוח ירוד, בכי בלתי מוסבר, הסתגרות והימנעות, וחוויה כרונית של חרדה ופחד. יצוין כי אחד הנפגעים חש כי כל שיחה על האירוע מציפה אותו ברגשות קשים, איתם הוא מתקשה להתמודד ועל כן ויתר על הגשת תסקיר בעניינו. לכל אלה יש להוסיף, כי גם עדי הראיה, שלמרבה המזל לא נפגעו באופן פיזי, ראו וחוו את מה שאנשים צעירים, תמימים, שוחרי טוב, אינם צריכים לראות ולחוות.

המאשימה מבקשת כי מלבד העונש של מאסר עולם, המתחייב על פי החוק בשל הרשעתו של הנאשם ברצח שירה ז"ל, נגזור על הנאשם עונש מצטבר של 60 שנות מאסר בפועל בגין שש העבירות של ניסיון רצח ועבירת הפציעה בהן הורשע הנאשם. כן מבקשת היא כי נפעיל את עונש המאסר על תנאי בן השנה שהוטל על הנאשם בגין הרשעתו הקודמת (בתפ"ח 843/05 הנ"ל). לבסוף מבקשת היא כי נטיל על הנאשם פיצויים בסכום המרבי הניתן על פי החוק, לכל אחד מנפגעי העבירה.

הנאשם, כדרכו, סרב לשתף פעולה עם הסנגור שמונה לו מטעם הסנגוריה הציבורית וביקש לומר דברים. בדבריו חזר על עמדותיו החשוכות, באמצעותן ביקש להסביר את מעשיו הנפשעים.

אנו גוזרים על הנאשם עונש של מאסר עולם בגין הרשעתו בעבירה של רצח בכוונה תחילה.

בנוסף, ובמצטבר, אנו מטילים על הנאשם עונש של 30 שנות מאסר בגין הרשעתו בשש עבירות של ניסיון רצח ובעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות.

עונש המאסר על תנאי בן השנה שהוטל עליו בתפ"ח 843/05 מופעל אף הוא במצטבר.

סך כל עונש המאסר שאנו מטילים על הנאשם הוא מאסר עולם, אליו יצטברו עוד 31 שנות מאסר בפועל. עונש זה ירוצה החל מיום מעצרו.

על כל אלה יפצה הנאשם את כל אחד מנפגעי העבירה, משפחת בנקי ושבעה נפגעי העבירה הנוספים, בסכום המרבי הקבוע בחוק, 258,000 ₪, ובסך הכל 2,064,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 15-08-44503 מדינת ישראל נ' שליסל (עציר)

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ' בסיון תשע"ו, 26/06/2016 במעמד הנוכחים.

ארנון דראל, שופט

רפאל יעקובי, שופט

נאוה בן אור, שופטת